

நிலைத்த செல்வம் கல்விச் செல்வம்

ஒற்றையடிப் பாதையின் வழியாக நகை வணிகரும், புலவர் ஒருவரும் நடந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

புலவரைப் பார்த்த நகை வணிகரோ, ‘ஐயா, என் செல்வமே சிறந்த செல்வம், என்னிடம் தங்கம் மட்டுமல்லாமல், வைர நகைகளும் இருக்கின்றன. உங்களிடம் சொல்லிக்கொள்ள அப்படி என்ன இருக்கிறது’ என்றார்.

அதனைக் கேட்ட புலவர், ‘ஐயா, உங்களிடம் இருக்கின்ற செல்வத்தைவிட, என்னிடம் இருக்கின்ற செல்வமே சிறந்த செல்வம். அதனை யாராலும் களவாட இயலாது; அடுத்தவரிடம் கொடுத்தாலும் குறையாது’.

‘வீணாக என்னிடம் செல்வம் இருக்கிறது, அஃது இருக்கிறது; இஃது இருக்கிறது என்று பெருமையடித்துக் கொள்ளாதீர்கள். உங்கள் செல்வத்தைவிட, என் செல்வமே சிறந்த செல்வம்’ என்றார்.

‘ஐயா, உங்கள் செல்வத்தைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கவேண்டி, எந்த நேரமும், ஏதாவது நடந்துவிடக்கூடாதே என்று ஒவ்வொரு நிமிடமும் நீங்கள் தவித்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். ஆனால், என்னிடம் இருக்கின்ற செல்வத்தைப்பற்றி எனக்கு எந்தக் கவலையும் கிடையாது. அதனை யாராலும் திருடிச் செல்ல இயலாது என்ற மகிழ்ச்சியோடு இருப்பேன்’ என்றார் புலவர்.

ஆனால் வணிகரோ, புலவரின் பேச்சுக்குத் தன் இசைவைத் தெரிவிக்கவில்லை; புலவரின் பேச்சு தவறானது என்று முரண்பட்டுக்கொண்டே இருந்தார்.

அந்த நேரத்தில் எதிர்பாராதவாறு அந்தப் பாதையில் திபுதிபுவெனத் திருடர்கள் வந்தார்கள்.

புலவரையும் வணிகரையும் சூழ்ந்துகொண்ட அவர்கள், தங்களிடம் இருந்த கத்தியினைக் காட்டி, இருவரிடம் இருக்கின்ற பொருள்களை எல்லாம் கேட்டார்கள்.

கத்தியைக் கண்டதும் வணிகர் பயந்துவிட்டார். தன் உயிருக்கு ஊறு வந்து விடக்கூடும் என்று பயந்து அலறிய அவர், தயங்காமல் தன்னிடம் இருந்த நகைகளை எல்லாம் திருடர்களின் கையில் கொடுத்துவிட்டார்.

திருடர்கள் புலவரின் முன்னே கத்தியைக் காட்டி, அவரிடம் இருக்கின்ற பொருள்களை எல்லாம் கேட்கத் தொடங்கினார்கள்.

திருடர்களைப் பார்த்த புலவர், ‘ஐயா, என்னிடம் எந்தப் பொருட்செல்வமும் இல்லை. கல்விச் செல்வம் ஒன்றுதான் என்னிடம் இருக்கிறது. நான் வேண்டுமானால் ஒரு நாடோடிப் பாட்டுப் பாடுகிறேன், கேளுங்கள்’ என்று திருடர்களின் விருப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி பாட்டுப்பாடத் தொடங்கினார்.

அந்தப் பாடலைக் கேட்ட திருடர்கள் அனைவரும் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

புலவரோ, திருடர்களின் விருப்பத்தைப் புரிந்துகொண்டு, அவர்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றவகையில், மேலும் இனிமையாகப் பாடத் தொடங்கினார்.

புலவரின் பாடல் திருடர்களுக்கு நிறைவளித்தது.

அவர் பாடும் பாடலை அவர்களும் முணுமுணுத்துக்கொண்டு பாடி ஆடத் தொடங்கினார்கள்.

‘ஐயா, பல இடத்தில் திருடிக் களைத்துப் போன எங்களுக்கு, உங்கள் பாடல் பெருமகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. இன்னும் இரண்டு மூன்று பாடல்களை நீங்கள் பாடினால் இன்னும் கொஞ்சம் மகிழ்வோம்’ என்றார்கள்.

புலவரும் சளைக்காமல், மிகவும் உற்சாகத்தோடு மீண்டும் புதிய மெட்டில் பாடல்களைப் பாடத் தொடங்கினார்.

அவற்றைக் கேட்ட திருடர்கள் மேலும் உற்சாகமடைந்தார்கள். “ஐயா பாட்டுக்காரரே, “நீர் இனிமையாகப் பாடுகின்றீர். உமது பாட்டைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியுடன் ஆடிய நாங்கள் இந்த நகைகளை உங்களுக்குப் பரிசாகத் தருகிறோம், வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறியபடி நகை வணிகரிடம் இருந்து வாங்கிய நகைகளைப் புலவருக்குப் பரிசாகக் கொடுத்தார்கள்.

புலவர், திருடர்களைப் பார்த்தார். “திருடர்களே, அடுத்தவர் பணத்தைத் திருடிப் பிழைக்கின்ற வேளையிலேயே என் பாடல் உங்கள் களைப்பை எல்லாம் போக்கி மகிழ்ச்சியளிக்கிறது என்று கூறுகின்றீர்களே. நீங்கள் உழைத்துச் சம்பாதிக்கும்போது, என் பாடலைக் கேட்டால், இன்னும் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியடைவீர்கள். நீங்கள் எல்லாரும் நல்ல கலைநயம் மிக்கவர்களாக இருக்கின்றீர்கள். அதனால், ‘உங்கள் செயல் திறனையும் அறிவையும் நல்லவற்றிற்கே பயன்படுத்துங்கள். இனிமேல், இந்தத் திருட்டுத் தொழிலை விட்டுவிடுங்கள்” என்று கூறினார். புலவரின் பேச்சு, திருடர்களைச் சிந்திக்கச் செய்தது.

ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் மாறிமாறிப் பார்த்துக்கொண்டனர். பின்னர்ப் புலவரைப் பார்த்த அவர்கள். “ஐயா, இதுவரையிலும் நாங்கள் எத்தனையோ இடத்திற்குத் திருடச் சென்றிருக்கிறோம். திருடச் சென்ற இடத்தில் பலதரப்பட்ட மக்களையும் பார்த்திருக்கின்றோம். எல்லாருமே எங்களை வெறுத்து ஒதுக்கினர். எங்களைப் பிடித்துக் காவலர்களிடம் ஒப்படைத்துத் தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்தனர். சிலர் எங்களைக் கண்முடித்தனமாகத் தாக்கினர். ஆனால், நீங்கள் மட்டும் நாங்கள் திருந்தவேண்டி, எங்களையும் மனிதர்களாக நினைத்துக்கொண்டு நல்வழியைக் காட்டினீர்கள். நீங்கள் காட்டிய நல்வழியை நாங்கள் என்றுமே மறக்கமாட்டோம். இன்றோடு திருட்டுத் தொழிலை விட்டுவிட்டு, நல்ல வேலையைத் தேடி நாங்கள் செல்கிறோம்” என்று கூறினார்கள்.

பின்னர், அனைவரும் புலவரை வணங்கிவிட்டு விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

திருடர்களின் முகத்தில் உண்மை தெரிவதனை உணர்ந்த புலவரும், இனிமேல் இவர்கள் திருந்திவிடுவார்கள் என்று உறுதியாக நம்பினார். திருடர்கள் தன்னிடம் கொடுத்த நகைகளை அப்படியே வணிகரிடம் கொடுத்தார், புலவர்.

வணிகரே, ‘இதோ! உமது நகைகள் எல்லாம் உம்மிடமே திரும்பி வந்துவிட்டன. என்னுடைய கல்விச் செல்வத்தின் உதவியால்தான் உம்முடைய பொருட்செல்வத்தைக் காக்க முடிந்தது. இல்லையென்றால், திருடர்கள் இந்த நகைகளை எல்லாம் எப்போதோ இங்கிருந்து கொண்டுசென்றிருப்பார்கள்’ என்றார், புலவர்.

தன் நகைகளை வாங்கிக்கொண்ட வணிகரோ, புலவரின் கால்களில் விழுந்து, ‘ஐயா, என்னை மன்னித்து விடுங்கள். நான் செய்த தவற்றை இப்போது உணர்ந்து கொண்டேன். என்னதான் நான் தங்கத்தையும் வைரத்தையும் குவித்து வைத்திருந்தாலும், உங்களின் கல்விச்செல்வத்திற்கு நான் தலைவணங்குகிறேன்’ என்று கூறினார்.

நிலைத்த செல்வம் கல்விச் செல்வமே.

நன்றி : பி.எம். முத்து, பண்பை வளர்க்கும் பண்பாட்டுக் கதைகள்

மாதிரி வினா

கட்டுரை வினா

நிலைத்த செல்வம் கல்விச் செல்வம் – இச்சிறுகதை உணர்த்தும் செய்தியை விவரிக்க.